

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ

Από την Τσέλι Μόρτενσεν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στις Η.Π.Α.

Ο Άντερς άκουσε την αδελφή του να διαβάζει κατά τη διάρκεια της οικογενειακής μελέτης των γραφών. Προσπάθησε να ακολουθήσει στο τάμπλετ του. Όμως ήταν δύσκολο να εστιάσει στα λόγια.

Ο Άντερς πάντοτε δυσκολευόταν να διαβάσει. Πέρυσι, ανακάλυψε ότι είχε δυσλεξία. Η δυσλεξία ήταν μαθησιακή δυσκολία που έκανε δύσκολη την ανάγνωση. Ο εγκέφαλός του συνέχεε τις λέξεις και τα γράμματα και τα μάτια του πηδούσαν από τη μια στην άλλη άκρη της σελίδας, όταν προσπαθούσε να διαβάσει.

Η αδελφή του τελείωσε την ανάγνωση του εδαφίου της και ο αδελφός της διάβασε το επόμενο. Όμως ο Άντερς δεν διάβασε. Δεν του άρεσε να

διαβάζει δυνατά. Όταν έκανε τις λέξεις μεγάλες στο τάμπλετ του, αυτό τον βοηθούσε λίγο. Όμως απεχθανόταν να είναι τόσο αργή και αδέξια η ανάγνωσή του. Έκανε τόσα πολλά λάθη! Έπρεπε να εργαστεί τόσο σκληρά για κάτι που φαινόταν εύκολο για όλους τους άλλους.

Όταν τελείωσαν την ανάγνωση, η οικογένεια του Άντερς παρακολούθησε ένα βίντεο. Ήταν για το πρόγραμμα Παιδιά και Νέοι.

«Θέστε προσωπικούς στόχους που σας δυσκολεύουν και σας προκαλούν να μάθετε και να βελτιωθείτε» είπε ο Πρεσβύτερος Γκονγκ στο βίντεο. «Ανακαλύψτε νέα ταλέντα, ενδιαφέροντα και δεξιότητες»*.

*Πρόσωπο με πρόσωπο με τον Πρεσβύτερο Γκέρριτ Γκονγκ (παγκόσμια μετάδοση, 17 Νοέ 2019), Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου.

Ο Άντερς σκέφθηκε τους στόχους που θα μπορούσε να θέσει. Ίσως θα μπορούσε να μάθει πώς να ψήνει μπισκότα. Ή να παίζει καλύτερα ποδόσφαιρο! Κατόπιν κοίταξε το Βιβλίο του Μόρμον επάνω στο τραπέζι. Δεν ακουγόταν σαν ένας πολύ διασκεδαστικός στόχος να γίνει καλύτερος στην ανάγνωση. Όμως ήθελε να μπορεί να διαβάζει τις γραφές με την οικογένειά του.

«Ξέρω ποιος θέλω να είναι ο στόχος μου» είπε στον μπαμπά.

«Ποιος είναι;» ρώτησε ο μπαμπάς.

Ο Άντερς πήρε το Βιβλίο του Μόρμον. «Θέλω να διαβάζω κάθε μέρα δυνατά ένα εδάφιο από το Βιβλίο του Μόρμον».

«Αυτό ακούγεται μεγάλος στόχος» είπε ο μπαμπάς. «Πότε θέλεις να αρχίσεις;»

«Αυτήν τη στιγμή!»

Ο Άντερς πήγε στο δωμάτιό του και έκλεισε την πόρτα. Δεν ήθελε να τον ακούσει κανείς. Κατόπιν άνοιξε το Βιβλίο του Μόρμον. Μπέρδεψε μερικά από τα λόγια, αλλά του πήρε μόνο ένα λεπτό για να τελειώσει το πρώτο εδάφιο. Δεν ήταν πολύ άσχημα, σκέφτηκε.

Ο Άντερς διάβαζε μία γραφή κάθε μέρα. Ήταν δύσκολο! Ούτε αισθανόταν ότι γινόταν καλύτερος. Αλλά συνέχισε να εργάζεται επάνω σε αυτό.

Κατόπιν μία ημέρα στο σχολείο, η δασκάλα του είπε: «Ποπó! Δεν μπορώ να πιστέψω πόσο γρήγορα μαθαίνεις!»

Ο Άντερς σήκωσε το βλέμμα του από την εργασία του. «Αλήθεια;»

Εκείνη έγνεψε καταφατικά. «Βελτιώνεσαι τόσο πολύ».

Ο Άντερς κοίταξε τις λέξεις στο χαρτί του. Ήταν πολύ πιο εύκολο να τις διαβάσει απ' ό,τι ήταν πριν. Ο στόχος του να εξασκηθεί στην ανάγνωση των γραφών τον βοηθούσε ακόμη και να μάθει στο σχολείο.

Όταν επέστρεψε σπίτι, έτρεξε επάνω να διαβάσει τις γραφές του. Όταν κοίταξε τη σελίδα, οι λέξεις ακόμη στριφογύριζαν. Όμως ήταν ευκολότερο να καταλάβει τι έλεγαν.

Ο Άντερς ήταν ενθουσιασμένος για την οικογενειακή μελέτη των γραφών εκείνο το βράδυ.

«Γεια σου μπαμπά» είπε. «Μπορώ να βοηθήσω στην ανάγνωση σήμερα;»

Ο μπαμπάς χαμογέλασε πλατιά. «Θα το ήθελα πολύ!»

Ο Άντερς ακολουθούσε προσεκτικά καθώς οι αδελφοί και οι αδελφές του διάβαζαν κάθε εδάφιο. Όταν ήταν η σειρά του, διάβασε το εδάφιο αργά για να βεβαιωθεί ότι έλεγε κάθε λέξη σωστά. Αφού τελείωσε την ανάγνωση, κοίταξε ψηλά. Όλοι του χαμογελούσαν.

Μολονότι δεν ήταν τέλειος αναγνώστης, ο Άντερς ένιωθε περήφανος για τον εαυτό του. Ήξερε ότι όταν εργαζόταν σκληρά, ο Επουράνιος Πατέρας θα ήταν πάντοτε εκεί για να τον βοηθήσει. ●

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΥΠΟ KELLY SMITH